

Karl May:

Zaklad v Srebrnem jezeru.

(Dalje.)

In Veliki medved je vpil:

»Vem, kdo je tat! Cornel je kradel —! In on je tudi navrtal ladjo —! Videl sem ga, prijeli sem ga misli, pa častnik ni pustil.

Vprašajte črnega kurjača! Pil je s cornelom, šel v jedilnico in umival okna pa se vrnil in spet pil in govoril z njim! Povedati mora, kaj se je pogovarjal s cornelom!«

Vse se je zgrnilo krog inženjerja. Na bregu je nekdo kriknil:

»Mali medved je!« je pravil stari. »Poslal sem ga za cornelom, ki je šel prvi na suho. Pogledal bo, kam je izginil.«

In že je Mali medved prihitel črez mostič, kazal aa reko in pravil ves zasopel:

»Tamle bežijo —! Cornel je ukradel veliki čoln in beži s svojimi ljudmi na nasprotni breg!«

Na krovu je gorelo vse polno luči in v njihovem svitu so videli bežeče trampe. Zaničljivo so tulili in se rožali, srdito so jim odgovarjali z ladje kapitan in njegovi ljudje.

»Za njimi v malem čolnu!« je kričé svetoval eden.

»Bi nič ne pomagalo!« je tehtno pravil Old Firehand. »Postrelili bi vas pa vkljub temu ušli. Najbolje je, da počakamo na dan in zarana poiščemo njihovo sled.«

»Kje bodo že tistikrat!«

»Nič se ne bojte! Bi ne bilo prvokrat, da —.«

Na bregu je odjeknil krik.

»Čujte —!« je prislunil Old Firehand. »Veliki medved —!«

In že je vpil Indijanec črez vodo:

»Veliki medved si je izposodil mali čoln. Zasedoval bo cornela, da se maščuje. Pustil bo čoln na drugem bregu, našli ga bode.«

Tonkawa ne bodeta izgubila cornela izpred oči! Veliki in Mali medved morata imeti njegovo kri! Howgh!«

»Kaj se je zgodilo?« je popraševal kapitan.

»Nič posebnega. Čisto smo pozabili na Indijanca v naši zmešnjavi. Vzela sta si mali čoln in odveslala za trampi.

Zanesite se na nju! Stvar je v dobrih rokah!«

Kapitan je zabavljaj. Privedli so črnca.

Old Firehand ga je zasliševal in ga s svojimi vprašanji nagnal v tako zagato, da je končno vse priznal in povedal, o čem se je pogovarjal s cornelom. Vsako besedo je moral ponoviti, ki mu jo je povedal.

In takoj se je vse pojasnilo.

Cornel je poslal črnca na poizvedovanje v jedilnico, črncem je prisluskoval pogovoru Old Firehand s Črnim Tomom, inženjerjem in Drollom pa šel Cornelu poročat. Po njem je vodja trampov zvedel za inženjerjev denar, navrtal ladjo in ukradel bovičknefe pa jo pobrisal, ko je parnik pristal.

Črnca so vrgli v ladijsko ječo, drugi dan bi imel dobiti palico. Sodniji ga žal niso mogli izročiti.

Sesaljke so bile vdirajoči vodi popolnoma kos, zamašili so luknji in črez nekaj ur je parnik spel odplul. Gostje so se vrnili na krov in se odškodovali za prestane neprijetnosti na pustem obrežju s čajem in whiskeyem. Zamuda jih prav nič ni vznemirjala, mnogim je bil dogodek še v zabavo.

Najmanj je bil neljubega dogodka vesel inženjer. Trampi so mu ušli z devet tisoč dolarji, ki niso bili njegova last in ki bi jih moral nadomestiti iz svojega.

Old Firehand ga je tolažil.

»Upajmo, da dobite denar nazaj! Potuite mirno dalje s svojo družino! Na farmi vašega brata se spet vidimo!«

Inženjer se je začudil.

»Zapustili nas bode —?«

»Da. Za cornelom pojdem.«

»Čemu?«

»Da mu odvzamem rop.«

»Tiste dolarje?«

»Seveda! Jih mu mar mislite pustiti?«

»Čujte, sir, tisti dolarji niso vredni vašega življenja! Dovolj imam, da jih nadomestim iz svojega! In rajši bom sam plačal, ko pa da bi radi mene šli v nevarnost!«

Malomarno je zamahnil orjak z roko.

»V nevarnost —? Pshaw —! Takile tramp —! Že z vse drugačnimi ljudmi sem imel posla! Takih lopovov se ne bojim!«

»Pustite jih in pojdite rajši z menoj! K bratu pojdeva in tam se domenimo radi Srebrnega jezera!«

Pa Old Firehand je odkimal.

»Najprvo bomo opravili s trampami, potem pa pridemo k vam. Ne gre samo za vaše dolarje! Trampi so zvedeli po črncu za ves naš pogovor pa zvedeli tudi, da ima Črni Tom denar in da je namenjen v gozdove ob Black bear riverju. Poznam trampe in prav nič se ne motim, če sodim, da se mislijo predvsem polastiti Tomovega denarja. Tom je v nevarnosti in ker imam z njim svoje posebne namene, bom šel z njim. V nevarnosti pa so tudi njegovi rafterji. Trampi jih bodo našli in napadli in ker so Tomovi ljudje, bom tudi njim pomagal, utegne biti, da tudi nje še kedaj potrebujem.«

Inženjer je majal z glavo.

»Za trampami pojdete —? Verjel bi, da končno taki ljudje za vas, slavnega westmana, niso nevarni, ampak — jih bode našli?«

»Tonkawa sta se jim obesila za pete in jih ne izgubita več! Mojstra sta v zasledovanju! In že zato se bode potrudila, ker imata maščevanje do cornela.«

»Sami pojdete za trampami?«

»Mislim, da ne bom sam. Kaj, Tom?«

»Razume se samo po sebi, da pojdem z vami!« je dejal Črni Tom preprosto.

»In teta Droll in njegov Fred?«

»Da!« je pomežiknil Droll. »Tudi midva pojdeva! Cornel mora biti naš! In ne samo radi tega, ker je enemu naših ukradel denar! Tudi radi drugih reči. Mož ima marsikaj na vesti, za kar ga oblast že dolgo išče! In ko ga primemo, gorje mu, če je treba!«

V.

V drvarski koči.

V pražozdu ob gornjem Black bear riverju je bilo. Mesec je oblival z blede lučjo vrhove dreves, pod njimi pa je bila gosta tema. Le ob drvarski koči je bilo svetlo, ki je stala na visokem bregu reke. Tam je gorel velik ogenj, debela bruna je oblizoval plamen, se dvigal meter visoko in osvetljeval nizke, sirove stene kočice.

Na prvi pogled se je videlo, da je narejena le za silo. Ni bila sestavljena iz obtesanih brun, kakor navadno naredijo kočice pri nas in tudi v Ameriki. Drvarji so si enostavno izbrali na primernem mestu v pražozdu štiri močna drevesa, ki so stala v štirikotju vsaksebi, jim odrezali vrhove, jih oklestili — in štirje ogli hiše so bili gotovi. Na te štiri ogle so nabili počrezne trame in položili na nje preprosto streho, — ne iz desek, kajti žage pražozd tistikrat še ni poznal, ampak iz cepanic, ki jim pravijo v pražozdu clapboards. Iz takih cepanic so bile tudi stene. V prednji steni so bile tri odprtine, večja, ki je služila za vrata, in dve manjši, ob desni in ob levi vhoda, ki sta služili za okna.

Trdo pred vrati je sedelo okoli ognja dvajset ljudi. Videti jim je bilo, da že nekaj mesecev niso bili deležni dobrot tako zvane »kulture«. Njihova obleka, po večini iz debelega platna in iz usnja, je bila obnošena, oguljena in raztrgana, njihove roke in njihovi obrazi niso bili od solca samo ožgani, že kar rjavo ustrojani so bili. Nož je tičal vsakemu za pasom, drugega orožja ni bilo videti, najbrž so bile njihove puške v koči.

(Dalje sledi.)

Berač.

— Dovolite, da se vam predstavim. Jaz sem tisti, ki je napisal knjigo, kako se da na sto načinov priti do denarja.

— Kako pa pridete do tega, da sami beračite?

— Veste, to je eden izmed načinov, ki sem jih opisal v tisti knjigi.

Posestvo.

Imeti posestvo, razveseljuje le takrat, če imamo koga, ki uživa z nami.

Tri besede.

Šef čuje iz sosedne sobe tale razgovor svojih nastavljenecov: Moj pes laja . . . vsaka uš grize . . . vse ribe plavajo . . .

Nenadoma odpre sobina vrata in začuden vpraša: Kaj počnete tu?

— Igramo neko igro, kjer mora vsak zgovoriti stavek s tremi besedami.

— Tako! Potem se pridružim tudi jaz vaši igri in vam povem stavek s tremi besedami: Iščite drugo službo!

Napad.

— Pomagajte, pomagajte, zaklati me hoče!

— Nikar tako ne vikajte, saj nisem gluhi!

Temeljito.

Zadnik: Ali si temeljito pripravljen na izpit?

Brnik: Gotovo, sem pripravljen na vse!

Strupen jezik.

— Moje pesmi me gotovo prežive.

— Kaj si že tako na koncu?

Vse je jasno.

— Gospod, kako pa bo z mojim računom, ki ste ga hoteli danes poravnati?

— Saj sem že zjutraj poslal k vam ženo z denarjem.

— Čudno, da še ni prišla.

— Ne čud te se. Ob poti je pet trgovin s klobuki.

Pri branjevl.

— Pol kg masla prosim! Mamica pošlje takoj stotak, čim se vrne oče z dela.

— Celi stotak?

— Da, ostanek mi pa lahko daste takoj, ker mora mamica kupiti še druge stvari.